

וְאֵנָּה נוֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, מְשַׁלַּח וּפְשִׁיט עֲנָפִין
לְכָל אֲתוּוֹן, וּמַגְנוּוֹי אֶתְתַּקְנֹוּ. וְאוֹת שְׁלִי
לֹא אוֹשִׁיטָנָא בִּיהַ עֲנָפִין, וּבַגִּין כֶּף אֶל תְּרֹאוּנִי,
לֹא תוּכְלוּן לְאַסְתַּפְּלָא בִּי, וּלְאַעְלָא בְּגוּוֹי.

וְכֹרָ דָּא, בַּגִּין דְּאִיהִי ה"א אֶתְתַּפְּלִילָא בִּיּיחודָהָא
לְסַלְקָא לְעִילָא, וְלֹא אֶצְטְרִיכָא לְאַעְלָא
וּלְאַכְלָלָא בְּגוּוֹה.

בַּר אִיהִי בִּיּיחודָא דִּילָהּ, נְקוּדָה פְּנִימָאָה גו
אוּכְלוּסָהָא. וְכָל אוּכְלוּסָהָא בְּתִיאֻבְתָּא
לְאַתְקַרְבָּא לְגַבְהָ. וְכִיּוֹן דְּאִיהִי אֲמַרְתָּ דָּא, אִיהִי
סַלְקָא וְאַתְטַמְרָא מְנִיּיָהּ, לְאַשְׁתַּעֲשַׁעַא
לְעִילָא. כִּיּוֹן דְּסַלְקָא, וְשַׁבְקוּ לָהּ אוּכְלוּסָהָא.

דְּהָא דָּא קְשִׁיָּא לָהּ, בַּגִּין דִּלָּא שַׁבְקוּ לָהּ
אוּכְלוּסָהָא, וְאַפִּילוּ רַגְעָא חָדָא. וְכֹד
אִיהִי בְּאֵת דָּא, אֶתְתַּפְּלִילַת בְּגוּוֹה בִּיּיחודָא,
וְאַמַּרְתָּ דָּא, כְּדִין אוּכְלוּסָהָא שַׁבְקִין לָהּ בְּעַל
כְּרַחֲמֵיהּ, וְאִיהִי אֲשַׁתְּמִיטַת מְנִיּיָהּ, וְסַלְקָא
לְעִילָא. כִּיּוֹן דְּסַלְקָא לְעִילָא, אֲמַרְתָּ לְגַבֵּי
רַחֲמֵיהּ, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי וּגו'.

חֲדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְאַמַּר אֵי נִיחָא לִיהַ לְמַר,
מֵאַן דְּשָׂרֵי מְלָה, לִיִּסְיִים. דְּהוּאִיל וְחֻדְוָה
דִּילִי בְּמַלְיִן דְּמַר, בְּמֵאֵי דְּשָׂרֵי לִיִּסְיִים. אָמַר
לִיהַ, ר', מְלִיף דְּמַתְּחַקְקִין וּמַתְּגַלְפִין לְעִילָא,
הוּי אִימָא בְּקַדְמִיתָא. מִילִי דְּמַתְּחַקְקִין
וּמַתְּגַלְפִין לְתַתָּא, אִימָא לְבַתַּר, וְאַתְּ פִּתַח פּוּמְף
וַיִּנְהַרְוֹן מִילְף.

פִּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאַמַּר, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה
נַפְשִׁי וּגו'. הָא אֲתַעְרְנָא, בְּכָל אֲתַר
דְּכַתִּיב הַגִּד, הַגִּיד, וַיִּגֵּד, כּוּלְהוּ מְלִי דְּאַגְדָּה
אִינוּן, וְאִית לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּ. וְהָכָא כַּתִּיב
הַגִּידָה לִי, רְזָא דְּחַכְמַתָּא אִיהוּ.

וְאִי תִימָא הָא סְגִיִּאִין אִינוּן בְּאוּרִייתָא, דְּלִית
בְּהוּ רְזָא דְּחַכְמַתָּא, כְּגוּוֹנָא דְּכַתִּיב, (ש"א י

וְאֵנִי נוֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, מְשַׁלַּח
וּפּוֹשֵׁט עֲנָפִים לְכָל הָאוֹתִיּוֹת,
וּמַתּוֹכֵי הַתַּתְּקָנוּ. וְהָאוֹת שְׁלִי לֹא
הוֹשִׁטִי בָּהֶם עֲנָפִים, וּמִשּׁוּם כֶּף
אֶל תְּרֹאוּנִי, לֹא תוּכְלוּן לְהַסְתַּפֵּל
בִּי וּלְהַכְנִס לְתוֹכִי.

וְכֹרָ זֶה, מִשּׁוּם שְׁהַה"א נְכַלְלָה
בִּיּיחודָהָא לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְלֹא
הֶצְטַרְכָּה לְהַכְנִס וּלְהַפְּלִל לְתוֹכָהּ.
רַק שְׁהִיא בִּיּיחוד שְׁלָהּ, נְקֻדָּה
פְּנִימִית בְּתוֹף אוּכְלוּסִיָּהּ. וְכָל
אוּכְלוּסִיָּהּ בְּתַשׁוּקָה לְהַתְּקַרֵּב
אֵלֶיהָ. וְכִיּוֹן שְׁהִיא אוּמַרְתָּ אֶת זֶה,
הִיא עוֹלָה וּמִסְתַּתְּרַת מִהֶם
לְהַשְׁתַּעֲשַׁע לְמַעְלָה. כִּיּוֹן
שְׁעוֹלָה, וְעוֹזְבִים אוֹתָהּ
אוּכְלוּסִיָּהּ.

שְׁחַרְי זֶה קְשָׁה לָהּ, מִשּׁוּם שְׁלֹא
עֲזָבוּ אוֹתָהּ אוּכְלוּסִיָּהּ וְאַפְלוּ רַגְעָ
אֶחָד. וּכְשֶׁהִיא עִם הָאוֹת הַזֶּה,
נְכַלְלַת בְּתוֹכָהּ בִּיּיחוד וְאוּמַרְתָּ אֶת
זֶה. אֲזִי אוּכְלוּסִיָּהּ עוֹזְבִים אוֹתָהּ
בְּעַל כְּרַחֲמִים, וְהִיא מַתְּחַקְקַת מִהֶם
וְעוֹלָה לְמַעְלָה. וְכִיּוֹן שְׁעוֹלָה
לְמַעְלָה, אוּמַרְתָּ לְאַהֲוִבָהּ, (שיר א)

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי וּגו'.
שְׁמַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, אִם נוֹחַ
לוֹ לְמַר, מִי שֶׁהִתְחִיל הַדְּבָר -
שְׂיִסְיִים. שְׁהוּאִיל וְשְׁמַחָה שְׁלִי
בְּדַבְרֵי מַר, בְּמָה שֶׁהִתְחִיל -
שְׂיִסְיִים. אָמַר לוֹ, רַבֵּי, דְּבַרְיָךְ
שְׁנַחֲקִים וְנַגְלָפִים לְמַעְלָה, הוּוּה
אוּמַר בְּרַאשׁוֹנָה. דְּבַרְיָ שְׁנַחֲקִים
וְנַגְלָפִים לְמַטָּה, אָמַר לְאַחַר מִכֵּן,
וְאַתָּה פִּתַח פִּיךְ וַיִּאִירוּ דְּבַרְיָךְ.

פִּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאַמַּר, הַגִּידָה
לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי וּגו'. הַרִי הַעֲרַנּוּ,
בְּכָל מְקוֹם שְׁכַתוּב הַגִּד, הַגִּיד,
וַיִּגֵּד - כָּלֶם הֵם דְּבַרְיָ אַגְדָּה, וַיִּשׁ
לְהַסְתַּפֵּל בְּהֶם. וְכֵאֵן כַּתוּב הַגִּידָה
לִי, זֶהוּ סוּד שֶׁל הַחֲכָמָה.

וְאִם תֹּאמַר, הַרִי רַבִּים הֵם בְּתוֹרָה
שְׂאִין בְּהֶם סוּד שֶׁל חֲכָמָה,
כַּתוּב (שמואל א-א י) הַגִּד הַגִּיד לָנוּ

טו) הגד הגיד לנו פי נמצאו האתונות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו. אפילו הני ברזא דחכמתא הו, דאלמלא הו ברזא דחכמתא, מנא ידע שמואל אי אשתפחן אי לא. דבר המלוכה, חכמתא עילאה היא לעילא ותתא, ורזין דקודשא בריה הוא. (דף 19 ע"ב)

הגידה לי שאהבה נפשי. פתיב, (בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים וכו', כד סליק ברעותא דקודשא בריה הוא למברא ארעא, נטיל מתלגא דתחות פורסייא יקריה, וארמיה לגו מיא, ואקפיייה תפן, והות ארעא גלידא גו מיא, ואתטמרת תפן, והות גו חשוכא בקרירו.

בשעתא דאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, דהא אינון מקורין אושיטו ואנגידו מיין מעילא, לאתר דיסודא דמלפא עילאה. כדין ארעא דהות טמירא גו תתא, אתקשטת ואתתקנת לאתחזאה. דאי לא אתתקן האי אתר, ארעא לא אתחזיאת. דהאי אתר לא אתתקן בנגידו דמיין עילאין, בר למיתן לנוקבא.

וכד איהו אתתקן לגבה, כדין ותראה היבשה, ותראה בקישוטהא. מכאן דלא תתחזי אתתא בקישוטהא ובתיקוניהא, בר כד איהי בבעלה, אזי תראה ותתתקן כדקא יאות. כדין ויקרא אלהים ליבשה ארץ (בראשית א ו), יבשה הוה בקדמיתא, דלית לה חיזו ודיוקנא למעבד פירין ואיבין, כיון דאתתקנת בבעלה, מיד נקראת ארץ, אתר מתתקנת למעבד פירין ואיבין.

בשעתא דאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ודאי, כדין כל חדוה וכל

פי נמצאו האתונות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו - אפלו אלה היו בסוד החכמה. שאלמלא היו בסוד החכמה, מאיפה ידע שמואל אם נמצאו ואם לא? דבר המלוכה - חכמה עליונה היא למעלה ולמטה, הסודות של הקדוש ברוך הוא.

הגידה לי שאהבה נפשי. כתוב (בראשית א) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים וכו'. כשעלה בראשון הקדוש ברוך הוא לברא ארץ, לקח מהשלג שפתח כסא הכבוד, וזרק אותו לתוף המים, והקפיא אותו שם, והיתה הארץ קפואה בתוף המים וטמונה שם, והיתה תוף חשכה בקרירות.

בשעה שאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, שהרי אותם המקורות הושיטו והשפיעו מים למעלה, למקום של יסוד המלך העליון, אזי הארץ שהיתה טמירה בתוף מטה, התקשטה והתתקנה להראות. שאם לא התתקן המקום הזה, הארץ לא היתה נראית. שהמקום הזה לא התתקן בשפע של המים העליונים, רק לתת לנקבה.

וכשהוא התתקן אליה, אזי ותראה היבשה, ותראה בקשוטיה. מכאן שלא תתראה אשה בקשוטיה ובתיקוניה, רק כשהיא עם בעלה, אזי תראה ותתתקן כראוי.

או (שם) ויקרא אלהים ליבשה ארץ. יבשה היתה בראשונה, שאין לה מראה ודמות לעשות פרות ותולדות, כיון שהתתקנה עם בעלה, מיד נקראת ארץ, מקום המתקן לעשות פרות ותולדות.

בשעה שאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ודאי, אזי כל חדוה וכל שמחה וכל

חידו וְכָל תִּיקוּנָא אַתְתַּקֵּן. פִּינּוּן דְּכָל תִּיקוּנָא
אַתְתַּקֵּן, כְּדִין סְלָקָא לְגַבֵּי דְכוּרָא, וְאִיהִי אִמְרַת
הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נַפְשִׁי אִיכָה תְרַעָה אִיכָה
תְרַפִּיץ בְּצַהָרִים. אִיכָה אִיכָה תְרִין זְמַנִּין, רְמַז
עַל שְׁנֵי חֲרַבְנִין, חֲרַבֵּן בֵּית רֵאשׁוֹן וְחֲרַבֵּן בֵּית
שְׁנִי.

וּבְגִין כֶּף, אִיכָה תְרַעָה, בְּחֲרַבֵּן קְדָמָא. אִיכָה
תְרַפִּיץ, בְּחֲרַבֵּן תְּנַיִנָא. דְּהָא חֲדוּה דִּילָן
טַב וְיָאוֹת, וּבְגוּ חֲדוּה דָא אֵית לִי לְבַכְיָא עַל
תְּרֵי מְקַדְשֵׁי, חַד מְקַדְשָׁא עֲלָאָה, וְחַד מְקַדְשָׁא
תַּתָּאָה.

שְׁלָמָה אֶהֱיָה כְּעֻטָּיָה, אִי לָאוּ הֲנִי תְרֵי זְמַנִּי
דְּאֵנָא זְמַינָא לְמַקְרֵי אִיכָה. שְׁלָמָה
אֶהֱיָה, בְּשָׁלֹם אֶהֱיָה בְּלֹא גְלוּתָא כְּלָל. בְּשָׁלֹם
עַל בְּנֵי לְתַתָּא. כְּעֻטָּיָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ש"א
כח יד) וְהוּא עֻטָּה מְעִיל. אֶהֱיָה אֶתְעַטְפָּא בְּעִיטוּפָא
דְּקוּדְשָׁא עֵילָאָה, דְּאִיהוּ שְׁמָא קְדִישָׁא י"ה.
שְׁלָמָה אֶהֱיָה, בְּשָׁלֹם אֶהֱיָה בְּכָל שְׁלִימוֹ
דְּלְעִילָא. כְּעֻטָּיָה: כְּעוּטָה י"ה, לְמַהוּי בְּכָל
שְׁלִימוֹ עֵילָאָה. עַל עֲדְרֵי חֲבֵרֵיךָ, אֵלֶיךָ דְרַגְיִן
קְדִישִׁין דְּכוּלְהוּ, כְּגוּוּנָא דְלְעִילָא.

כְּדִין אִיהוּ אַתִּיב לְגַבְהָ, וְשָׂרֵי מִן מְלָה דָא,
דְּאִיהוּ בְּתַרְאָה מִן הָאִי שְׂבַחָא, וְאָמַר,
אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָה בְּנָשִׁים, אִם אַתְּ לֹא
יִדְעַתְּ תְרִין אִיכָה לְמַאי נִינְהוּ. צְאִי לָךְ,
פּוּקִי וְחַמִּי בְּעַקְבֵי הַצֹּאֵן, עַל מָה יְהִי חוּרְבָן
בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. תְּנַדַּע עַל מָה. עַל
מִשְׁכָּנֹת הָרוּעִים, דְּהָא זְמַינִין לְבַטְלָא
אוּרֵייתָא, בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנִי.

הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נַפְשִׁי, אַתְּ רַחֲמִימָא דְנַפְשָׁאִי,
הַגִּידָה לִי בְרַזָּא דְחַכְמָתָא, אִיכָה תְרַעָה,
אִי כְּדִין תְרַעֲנִי אַנְתָּ לְקַבְלִי, לְמַהוּי אֲנָא גַבְרִי
בְּחֲדוּהָ, וּלְמַהוּי עַמְךָ. דְּהָא בְּזַמְנָא דְאַהֲא

תְקוּן הַתְתַּקֵּן. פִּינּוּן שְׁכָל תְקוּן
הַתְתַּקֵּן, אֲזִי עוֹלָה לְזִכְרֵי, וְהִיא
אוּמְרַת הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נַפְשִׁי
אִיכָה תְרַעָה אִיכָה תְרַפִּיץ
בְּצַהָרִים. אִיכָה אִיכָה פְּעַמִּים,
רְמַז עַל שְׁנֵי חֲרַבְנֹת, חֲרַבֵּן בֵּית
רֵאשׁוֹן וְחֲרַבֵּן בֵּית שְׁנִי.

וּמִשׁוּם כֶּף אִיכָה תְרַעָה - בְּחֲרַבֵּן
הַרֵאשׁוֹן. אִיכָה תְרַפִּיץ - בְּחֲרַבֵּן
הַשְׁנִי. שְׁהִנָּה שְׁמַחְתְּנוּ טוֹבָה
וְיִפָּה, וּבְתוֹף הַשְׁמַחָה הַזֶּה יֵשׁ לִי
לְכַפּוֹת עַל שְׁנֵי הַמְקַדְשִׁים - אַחַד
הַמְקַדֵּשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְאַחַד הַמְקַדֵּשׁ
הַתַּחְתּוֹן.

שְׁלָמָה אֶהֱיָה כְּעֻטָּיָה (ש"א) - אִם
לֹא הַפְּעַמִּים הִלְלוּ שְׁאֵנִי עֲתִידָה
לְקַרָּא אִיכָה. שְׁלָמָה אֶהֱיָה -
בְּשָׁלוֹם אֶהֱיָה בְּלִי גְלוּתָא כְּלָל.
בְּשָׁלוֹם עִם בְּנֵי לְמַטָּה. כְּעֻטָּיָה -
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמואל-א כח) וְהוּא
עֻטָּה מְעִיל. אֶהֱיָה מְעַטְפָּת
בְּעֻטוּף שֶׁל הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ י"ה. שְׁלָמָה אֶהֱיָה
- בְּשָׁלוֹם אֶהֱיָה בְּכָל הַשְּׁלָמוֹת
הָעֲלִיּוֹנָה. כְּעֻטָּיָה - כְּעוּטָה י"ה,
לְהִיּוֹת בְּכָל הַשְּׁלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה.
עַל עֲדְרֵי חֲבֵרֵיךָ - אֵלֶיךָ הַדְּרָגוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל כָּלָם, כְּמוֹ
שְׁלַמְעֵלָה.

אֲזִי הוּא מְשִׁיב אֲלֵיךָ, וּמַתְחִיל
מִהַדְּבַר הַזֶּה, שֶׁהוּא הַאֲחֵרוֹן מִן
הַשְּׂבַח הַזֶּה, וְאוֹמֵר, אִם לֹא תִדְעִי
לָךְ הִיפָה בְּנָשִׁים. אִם אַתְּ לֹא
יִדְעַתְּ פְּעַמִּים אִיכָה לְמַה לְמַה
הֵם? - צְאִי לָךְ, צְאִי וּרְאִי בְּעַקְבֵי
הַצֹּאֵן, עַל מָה יְהִי חֲרַבֵּן בֵּית
רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. תִּדְעַע עַל מָה -
עַל מִשְׁכָּנֹת הָרֹעִים, שֶׁהֵרִי
עֲתִידִים לְבַטֵּל תּוֹרָה בְּבֵית רֵאשׁוֹן
וּבְבֵית שְׁנִי.

הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נַפְשִׁי - אַתְּ
אֶהוּבַת נַפְשִׁי, הַגִּידָה לִי בְּסוּד
הַחֲכָמָה אִיכָה תְרַעָה, אִם אַתְּ
תְרַעֲנִי כְּנַגְדִי, לְהִיּוֹת אֲנִי אֵלֶיךָ